

הבטים מדרשיים בספר דברי הימים – דף מקורות

1. אמר רבי יוחנן מאי דכתיב מארת ה' בבית רשע ונוה צדיקים יברך (משלי ג, לג). מארת ה' בבית רשע – זה פקח בן רמליהו, שהיה אוכל ארבעים סאה גזולות בקינוח סעודה. ונוה צדיקים יברך – זה חזקיה מלך יהודה שהיה אוכל ליטרא ירק בסעודה. (ב' סנהדרין צד ע"ב)

הנהגה – שושלת בית דוד:

1. הוכחה כי לשאול אין יורש ראוי

2. שמ"א לא

(ו) וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביים

ההוא יחדו:

(ח) ויהי ממחרת ויבאו

פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבוע:

דה"א י:

(ו) וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו:

(ח) ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו

את שאול ואת בניו נפלים בהר הגלבוע:

2. מעלת מלכי בית דוד על פני בית שאול

3. מל"ב ח:

(ט"ז) מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שם

ואבחר בדרך להיות על עמי ישראל:

דה"ב ו:

(ה) מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שם

שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל:

(ו) ואבחר בירושלם להיות שמי שם

ואבחר בדרך להיות על עמי ישראל:

דה"ב יג:

(א) ויעץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד: (ב) ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן ה' אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל ועמם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו: (ג) ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנו בימי שאול: (ד) ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם:

דה"ב טו:

(כז) ודויד מכרבל במעיל בוץ וכל הלויים הנשאים את הארון והמשרדים וכנניה השר המשא המשרדים ועל דויד אפוד בד: (כח) וכל ישראל מעלים את ארון ברית ה' בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנגבלים וכנרות:

(כט) ויהי ארון ברית ה' בא עד עיר חיד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפא ומכרפר לפני ה' ותבו לו בלבה: (דה"א טו)

4. שמ"ב ו:

(יז) ודוד מכרפר בכל עז לפני ה'

ודוד חגור אפוד בד: ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון ה' בתרועה ובקול שופר:

(טז) והיה ארון ה' בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפא ומכרפר לפני ה' ותבו לו בלבה:

(כ) וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו בהגלות נגלות אחד הרקים: (כא) ויאמר דוד אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצאת אתי נגיד על עם ה' על ישראל ושחקתי לפני ה': (כב) ונקלתי עוד מואת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמת עמם אבדה: ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה: (שמ"ב ו)

מכללת הרצוג-גוש עציון

ימי עיון בתנ"ך

קייץ תשע"א

חשיבות הישיבה בירושלים:

5. נחמיה א: (א) דברי נחמיה בן חכליה ויהי בתדוש כסליו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה: (ב) ויבא הנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאר מן השבי ועל ירושלים: (ג) ויאמרו לי הנשארם אשר נשאר מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצתו באש:

6. נחמיה ב: (יא) ואבוא אל ירושלים ואהי שם ימים שלשה: (יב) ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלים ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה: (יג) ואצא בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלים אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש: (יד) ואעבר אל שער העזון ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחת: (טו) ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: (טז) והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחורים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד בן לא הגדתי: (יז) ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלים חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלים ולא נהיה עוד חרפה:

7. נחמיה ד: (טז) גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלים והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה:

8. נחמיה ז: (ג) ואמר להם לא יפתחו שערי ירושלים עד חם השמש ועד חם עמדים יגופו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישיבי ירושלים איש במשמרו ואיש נגד ביתו:

א. כיבוש ירושלים

9. שמואל ב ה:

(ו) וילך המלך ואנשיו ירושלים אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה

כי אם הסיף העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה:
(ז) וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: (ח) ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאי נפש דוד על בן יאמרו עור ופסת לא יבוא אל הבית:

(ט) וישוב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתו:

(י) וילך דוד הלוך וגדול וה' אלהי צבאות עמו:

דברי הימים א יא:

(ד) וילך דוד וכל ישראל ירושלים היא יבוס ושם היבסי ישיבי הארץ:
(ה) ויאמרו ישיבי יבוס לדוד לא תבוא הנה

וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: (ו) ויאמר דוד כל מכה יבוס

בראשונה יהיה לראש ולשר ועל בראשונה יואב בן צרויה יהיה לראש:

(ז) וישוב דוד במצד על בן קראו לו עיר דוד: (ח) ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר:

(ט) וילך דוד הלוך וגדול וה' צבאות עמו:
(י) ואלה ראשי הגבורים אשר לדוד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר ה' על ישראל: (יא) דה"א יא

10. אמרת דוד עשה שלא כתורה התורה אמרה משתכבשו ארץ ישראל תהו רשאים לכבש חוצה לארץ והוא לא עשה כן אלא חזר וכבש ארם נהרים וארם צובה ואת היבוסים סמוך לירושלים לא הוריש אמר לו המקום את היבוסים סמוך לפלטורין שלך לא הורשת היאך אתה חוזר ומכבש ארם נהרים וארם צובה. (ספרי דברים נא)

ב. הבחירה האלקית בירושלים

11. שמואל ב כד:

(טז) וישלח ידו המלך ירושלים לשחתה וינחם ה' אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך ה' היה עם גרן הארונה היבסי:

דברי הימים א כא:

(טז) וישלח האלהים מלאך לירושלים להשחיתה וכהשחית ראה ה' וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך ה' עמד עם גרן ארנן היבוסים:

(טז) וישא דוד את עיניו וירא את מלאך ה' עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים ויפל דוד והזקנים מכסים בשקים על פניהם:

כב (א) ויאמר דוד זה הוא בית ה' האלהים וזה מזבח לעלה לישראל: (דה"א כא – כב, א)

12. בראשית כח:

(יב) וַיִּחַלֵּם וַהֲנֵה סֹלֶם מִצֵּב אֶרֶצָה וְרָאִישׁוּ מִגִּיעַ הַשְּׁמַיְמָה וַהֲנֵה מִלְאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיִרְדִים בּוֹ: ... (יז) וַיִּרְא וַיֹּאמֶר מַה נֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בַּיִת אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:

13. במדבר כב:

(כג) וַתִּרְא הָאֱתוֹן אֶת מִלְאָךְ ה' נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַתַּט הָאֱתוֹן מִן הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיֵּךְ בַּלְעָם אֶת הָאֱתוֹן לְהַטֵּתָהּ הַדֶּרֶךְ:

14. יהושע ה

(יג) וַיְהִי בַּהֲיִית יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וַהֲנֵה אִישׁ עֹמֵד לְגִידוֹ וַחֲרָבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם לְצָרֵינוּ: (יד) וַיֹּאמֶר לֹא כִּי אֲנִי שָׂר צָבָא ה' עִתָּה כְּאֵתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל פְּנָיו אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מַה אֲדִנִּי מִדְּבַר אֵל עַבְדּוֹ: (טו) וַיֹּאמֶר שָׂר צָבָא ה' אֵל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל נִעְלָךְ מֵעַל רִגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קָדֵשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן:

ג. הוכחת זכותו של עם ישראל על ירושלים

15. שמואל ב כד:

(כא) וַיֹּאמֶר אַרְוֵנָה מְדוּעַ בָּא אֲדִנִּי הַמֶּלֶךְ אֶל עַבְדּוֹ

בראשית כג

דברי הימים א כא:

(ח) וַיְדַבֵּר אֲתָם לֵאמֹר אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹר אֶת מֵתֵי מִלְפָּנַי שְׂמֻעוּנִי וּפְגַעוּ לִי בְּעִפְרוֹן בֶּן צֹחַר:

(ט) וַיִּתֵּן לִי אֶת מְעֵרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר בִּקְצֵה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מְלֵא תַנְהוּ לִי בְּתוֹכָם לְאַחֲזַת קֶבֶר:

(י) וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חַת וַיַּעַן עֲפְרוֹן הַחַתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חַת לְכָל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר:

(יא) לֹא אֲדִנִּי שְׂמֻעִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְעֵרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נָתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נָתַתִּיהָ לָךְ קֶבֶר מֵתָךְ:

(יב) וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ:

(כב) וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אַרְוֵנָה לִי מִקֹּדֶם הַגֵּרִין וְאַבְנֵה בּוֹ מִזִּבְחַת לְה' בְּכֶסֶף מְלֵא תַנְהוּ לִי וַתַּעֲצֵר הַמַּגָּפָה מֵעַל הָעַם:

(כג) וַיֹּאמֶר אַרְוֵנָה אֶל דָּוִד

קַח לָךְ וַיַּעַשׂ אֲדִנִּי הַמֶּלֶךְ הַטוֹב בְּעֵינָיו רָאָה נָתַתִּי הַבְּקָר לְעֹלֹת וְהַמִּזְבֵּיחַ לְעֹצֵם וְהַחֲטָיִם לְמִנְחָה הַכֹּל נָתַתִּי:

וַיֹּאמֶר דָּוִד לְקִנּוֹת מַעֲמֹךְ אֶת הַגֵּרִין לְקִנּוֹת מִזִּבְחַת לְה'

וַתַּעֲצֵר הַמַּגָּפָה מֵעַל הָעַם: (כב) וַיֹּאמֶר אַרְוֵנָה אֶל דָּוִד

יִקַּח וַיַּעַל אֲדִנִּי הַמֶּלֶךְ הַטוֹב בְּעֵינָיו רָאָה הַבְּקָר לְעֹלָה וְהַמִּזְבֵּיחַ וְכָלִי הַבְּקָר לְעֹצֵם:

(כג) הַכֹּל נָתַן אַרְוֵנָה הַמֶּלֶךְ לְמִלְכָךְ וַיֹּאמֶר אַרְוֵנָה אֶל הַמֶּלֶךְ ה' אֱלֹהֵיךָ יִרְצֶךָ:

(כד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל אַרְוֵנָה לֹא כִּי קִנּוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתָךְ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לְה' אֱלֹהֵי עֹלֹת חַנָּם

(כד) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְאַרְוֵנָה לֹא כִּי קִנּוּ אֶקְנֶה בְּכֶסֶף מְלֵא כִּי לֹא אֲשָׂא אֲשֶׁר לָךְ לְה' וְהַעֲלֹת עוֹלָה חַנָּם:

(כה) וַיִּתֵּן דָּוִד לְאַרְוֵנָה בַּמָּקוֹם

שְׁקִלֵי זָהָב מִשְׁקַל שָׁשׁ מֵאוֹת:

וַיִּקַּח דָּוִד אֶת הַגֵּרִין וְאֶת הַבְּקָר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמֻשִׁים:

(כה) וַיִּבֶן שֵׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לְה' וַיַּעַל עֹלֹת וּשְׁלָמִים

(כו) וַיִּבֶן שֵׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לְה' וַיַּעַל עֹלֹת וּשְׁלָמִים

(טז) וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עֲפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֲפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף עֹבֵר לְסוֹחַר:

(יז) וַיִּקַּם שְׂדֵה עֲפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא הַשָּׂדֶה וְהַמְעֵרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֻלוֹ סָבִיב: (יח) לְאַבְרָהָם לְמַקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי חַת בְּכָל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ:

חשיבות פולחן המקדש

16. עזרא פרק ג

ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון בנסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: (יג) ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק:

1. עידוד בנין המקדש והעלאת תרומה:

17. דה"א כב:

(י) ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו: (יח) הלא ה' אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישרי הארץ ונכבשה הארץ לפני ה' ולפני עמו: (ט) עתה תנו לבבכם ונפשכם לדחוש לה' אלהיכם וקומו ובנו את מקדש ה' האלהים להביא את ארון ברית ה' וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם ה':

18. דה"א כו, כ"ז – כ"ח:

(כו) הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: (כז) מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית ה': (כח) וכל ההקדיש שמואל הראה ושאוול בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו:

19. דה"ב פרק לא

(ב) ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות ה': ... (ד) ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת ה': (ה) וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: (ו) ובני ישראל ויהודה היו שבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים לה' אלהיהם הביאו ונתנו ערמות ערמות: ... (ח) וביאו יחזקיהו והשרים וראו את הערמות וברכו את ה' ואת עמו ישראל: (ט) וידרש יחזקיהו על הכהנים והלויים על הערמות: (י) ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית ה' אכול וישבע והותר עד לרוב כי ה' ברך את עמו והותר את ההמון הזה:

20. מל"ב יב:

(ה) ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית ה' כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית ה': (ו) יקחו להם הכהנים איש מאת מקרו והם יחזקו את בך הבית לכל אשר ימצא שם בך:

דה"ב כד:

(ה) ויקבץ את הכהנים והלויים

ויאמר להם

צאו לערי יהודה וקבעו מכל ישראל כסף לחזק את בית

אלהיכם מדי שנה בשנה

ואתם תמחרו לדבר

2. התנצלות על עיכוב בבנין המקדש או בפולחנו:

21. דה"א כא:

(כח) בעת ההיא בראות דויד כי ענהו ה' בגרן ארנון היבסי וזבח שם: (כט) ומשכן ה' אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון: (ל) ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך ה':

22. דה"א כב:

(ז) ויאמר דויד לשלמה בני אגני עמ לבכי לבנות בית לשם ה' אלהי: (ח) ויהי עלי דבר ה' לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: (ט) הנה בן נולד לך והוא יהיה איש מנוחה והנחתני לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושלש אתן על ישראל במוי: (י) הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכיתתי פסא מלכותו על ישראל עד עולם:

23. מל"א ג

(ד) וילך המלך גבענה לזבח שם

כי היא הבמה הגדולה

מל"ב ב א

(ג) וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון

כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד ה' במדבר:

(ד) אכל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהבין לו דויד כי

נסה לו אהל בירושלם: (ה) ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן

אורי בן חור שם לפני משכן ה' וידרשו שלמה ונתקלה:

(ו) ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני ה' אשר לאהל מועד

ויעל עליו עלות אלה:

אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא:

3. הכרה אוניברסלית במעמד המקדש

24. מל"א ה

(טז) וישלח שלמה אל חירם לאמר:

(יז) אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם ה' אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת ה' אתם תחת כפות רגלי: (יח) ועתה הניח ה' אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: (יט) והנני אמר לבנות בית לשם ה' אלהי כאשר דבר ה' אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתה תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי:

דה"ב ב

(ב) וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר

כאשר עשית עם דוד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו:

(ג) הנה אני בונה

בית לשם ה' אלהי

להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי ה' אלהינו לעולם זאת על ישראל: (ד) והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: (ה) ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו:

(כא) ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד

ויאמר ברוך ה' היום

אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב

הזה:

(י) ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת

ה' את עמו נתנך עליהם מלך:

(יא) ויאמר חורם ברוך ה' אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית לה' ובית למלכותו:

חיזוק רעיון הגמול

1. מחלת אסא

25. דה"ב טז: (ז) ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על ה' אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך:

26. מל"א טז:

(כג) ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה

רק לעת וקנתו חלה את רגליו:

(כד) וישכב אסא עם אבתיו

דה"ב טז:

(יא) והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם בתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל:

(יב) ויחלא אסא בשנת שלוש ותשע למלכותו ברגליו

עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את ה' כי ברפאים:

(יג) וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו:

2. כשלון המסחר בעציון גבר

27. דה"ב יט ב: ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלא עזר ולשנאי ה' תאהב

28. מלכים א פרק כב

(מה) וישלם יהושפט עם מלך ישראל: ...

(מז) ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ: (מח) ומלך אין באדום נצב מלך:

דברי הימים ב פרק כ

(לה) ואחרי כן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות:

(לו) ויחברו עמו לעשות אגיות ללכת תרשיש ויעשו אגיות בעציון גבר: (לז) ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך וישברו אגיות ולא עצרו ללכת אל תרשיש:

(מט) ויהושפט עשה אגיות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי נשברו אגיות בעציון גבר:

(ג) אז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באגיות ולא אבה יהושפט:

3. מות יאשיהו בקרב כרכמיש

29. מל"ב כג:

דה"ב לה

(כ) אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו:
 (כא) וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך: (כב) ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו:
 (כג) וירו הידים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד:
 (כד) ועביריהו עבדיו מן המרכבה וירביהו על רכב המשנה אשר לו
 ויליכהו ירושלים וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו:

(כט) בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו

וימיתוהו במגדו כראתו אתו:

(ל) וירכבהו עבדיו מת מגדו

ויבאהו ירושלים ויקברהו בקברתו

ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אותו וימליכו אותו תחת אביו:

קרב מגידו והתערבות יאשיהו

דה"ב לה

(כ) אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו:

(כא) וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי

ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך:

(כב) ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ויאשיהו שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו:
 (כג) וירו הידים למלך יאשיהו

ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד:

(כד) ועביריהו עבדיו מן המרכבה וירביהו על רכב המשנה אשר לו

ויליכהו ירושלים וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו:

(כה) ויחזק ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות:

(כו) ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת ה':

(כז) ודבריו הראשנים והאחרנים

הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

מלחמת אחאב בארם

29. מל"א כב:

(מ"לב ג) ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך ואל נביאי אביך ואל נביאי אמוך

(כ) ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה: (כא) ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו ויאמר ה' אליו במה: (כב) ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: (כג) ועתה הנה נתן ה' רוח שקר בפי כל נביאיך אלה וה' דבר עליך רעה:

(ל) ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה:

(לד) ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין

ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי:

(לה) ותעלה המלחמה ביום ההוא

והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם

וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרקב:

(לו) וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: (מל"א כב)

(לז) ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירן ואיש אל ארצו: (לח) וישטף את הרקב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והגזות רחצו כדבר ה' אשר דבר:

(לט) ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: